

[Ingmar Wagner.]

også — i de tilfælde, hvor det er nødvendigt — fører en større kontrol med skolerne, naturligvis først og fremmest de steder, som det viser sig at de unge arbejdsløse forlader; for det kan jo almindeligvis kun være udtryk for, at der er noget at kritisere.

Søren Olesen: Det er blevet oplyst, at man efterhånden er kommet ind på en vis sortering af de unge, som kommer til disse skoler, idet man sorterer dem fra, som har tilpasningsvanskeligheder, og som har vanskeligt ved at være i stadigt arbejde; dem har man, såvidt jeg forstår, henvist til andre skoler, f. eks. Kofoeds træningsskole på Amager. Når forholdene ligger således, synes jeg, som mit parti tidligere har givet udtryk for det, at denne lovgivning er blevet ret overflødig. Jeg mener, det må være socialministeriets opgave at sørge for, at der gøres noget for de unge, som har tilpasningsvanskeligheder, i lighed med, hvad der gøres for invalider, der bliver oplært på invalideforsikringens foranstaltning. De unge derimod, som ikke har tilpasningsvanskeligheder, normale unge mennesker, som ikke har kunnet finde et arbejde, dem bør man såvidt muligt hjælpe på den måde, at man skaffer dem ind i lærepladser eller på almindelige arbejdspladser indenfor forskellige fag, som mangler tilgang af lærlinge.

Jeg mener, det vil være i høj grad påkrævet, at man søger at få dem anbragt i lære forskellige steder. Med hensyn til den undervisning, de har brug for, har vi jo alle de tekniske skoler rundt omkring, så jeg kan ikke se, der er nogen grund til, at staten skal opretholde særlige skoler, hvor man samler en bestemt del af de unge og derved ligesom sætter dem i en klasse for sig selv som nogen, der skulle være lidt i vejen med. Når man har udskilt dem, der har tilpasningsvanskeligheder, synes jeg netop, det er af højeste værdi, at de øvrige bliver i det almindelige samfund og ikke skilles ud som en del for sig.

Jeg mener derfor, at vi kan lade denne lovgivning bortfalde, så meget mere som det i de senere år har vist sig, at der ikke har været så stor tilgang til disse arbejds-tekniske ungdomsskoler, som der før har været.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Jeg takker for den meget velvillige behandling, lovforslaget har fået. I og for sig er der jo ikke af de ærede ordførere fremsat betragtninger, som kan give anledning til nogen større debat.

Det ærede medlem hr. Østergaard erklærede på sit partis vegne, at partiet venstre var stærkt tilhænger af, at den ufaglærte ungdom fik adgang til oplæring, men han fandt, at arbejdsområdet ved de skoler, der er tale om, måske var vel snævert, og mente, at årsagen hertil var en vis hensyntagen til den normale arbejdskrafts beskæftigelse på egnen. Det er utvivlsomt rigtigt, at et sådant hensyn tages, og det er vel også rigtigt, at det må tages; men jeg synes, man skal tænke på, at selvom det arbejde, de unge på de arbejdstekniske ungdomsskoler kan udføre, må blive begrænset i sin art, er der i og for sig ingen grænser for, i hvert fald ingen snævre grænser for, hvor vid uddannelsen kan være, og selvom man ikke kan tage et hvilken som helst arbejdsområde op i det rent praktiske arbejde, vil en lang række færdigheder og kundskaber kunne indøves ved undervisningen på skolerne.

Det ærede medlem hr. Østergaard var endvidere inde på, at skolernes drift måske var vel kostbar. Nu er det jo helt rimeligt, at vi her i folketinget og at man fra administrationens side til enhver tid skal påse, at borgernes penge ikke misbruges, og at så streng en økonomi som overhovedet gennemførligt, når formålet skal opnås, overholdes. Men jeg er ikke sikker på, at dette hensyn ikke allerede i vid udstrækning er taget.

Det ærede medlem hr. Østergaard nævnte et udgiftsbeløb på ca. 30 kr. pr. dag pr. deltager. Det er også rigtigt; i 1952—53 har det ligget på 28 kr. Men hertil må siges, at der skal gøres fradrag for de udgifter, det offentlige ville have haft til understøttelse eller til kommunehjælp, hvis de unge ikke havde været på skolerne. Og det er vel også rimeligt at gøre et fradrag for værdien af det arbejde, der udføres på skolerne. Her ved når man ned på en nettoudgift pr. deltagerdag, der ikke ligger på 30 kr., men som snarere ligger under 10 kr., og i stedet for at være dyrt må det vel faktisk siges at være en fantastisk billig omkostning, i særdeles-